

Woordje van broer Gerrit

Lieve Truus,

Van het concert des levens krijgt niemand een program.

Maar jij Truus maakt toch wel een beetje een uitzondering. Jij wist al vroeg in je leven wanneer en hoe je wilde beginnen en voltooiën tot het einde toe.

En dat zou een leven zijn in dienst van Onze Lieve Heer. En dat betekende dienstbaar zijn aan de medemens in al zijn hoedanigheden. Dat zag jij als een opdracht van de Heer tijdens je leven.

Nu ga ik geen epiloog van dat leven geven, dat zou veel te lang duren. Je vroeg mij dat beslist niet te doen.

Daarom slechts enkele woorden, die ik ook namens de familie wil zeggen. Woorden die bestaan uit alleen maar dankbaarheid. Dankbaar Truus, dat we jou in ons en mijn leven hebben gehad en gekend. Jouw leven was er een van dienstbaar zijn aan de medemens zonder aanzien van persoon. Jong of oud, gelovig of niet-gelovig, familie of geen familie, blank of gekleurd. Jij maakte geen onderscheid. Daardoor ben je geworden een zeer geliefd persoon voor ieder die jou heeft gekend, waar ook ter wereld. En dan denk ik met name bij de Afrikaanse mensen.

Liefde geven en uitdelen was wat jou toebehoorde.

Bedankt Truus voor alles wat je voor ons en de medemens hebt gedaan.

Ik denk dat Petrus voor jou de hemelpoort extra wijd heeft geopend. Mogelijk wel een ereplaats voor je, maar dat zou je niet willen.

Je hebt de opdracht van Onze Lieve Heer gestalte gegeven en dat als een eer beschouwd.

Lieve Truus, je was op aarde om er te zijn voor alle mensen.

En er zijn voor elkaar. Dat is wat wij van jou hebben geleerd.

Nogmaals dank voor al het goede wat je ons hebt nagelaten. Goeie reis naar boven en de groeten aan alle bekenden.